

Ας αφήσουμε την αλήθεια να λάμψει

Η απάντηση ενός εκδότη και πρώην κληρικού στην κα Βάσω Μώραλη

Μέχρι στιγμής, έχω αποφασίσει συνειδητά να μην κάνω κανένα σχόλιο στις αναρτήσεις σας.

Ωστόσο, η συκοφαντική και πολύ μεροληπτική παρουσίαση σας με βάζει σε πειρασμό να υπερασπιστώ την αλήθεια και να την μεταφέρω όπως εγώ και πολλοί άλλοι την ζήσαμε.

Εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι έχετε αδικηθεί, αλλά μετά από μια πραγματικά αντικειμενική εξέταση των όσων γράφεται, είναι προφανές ότι η κατάσταση που δημιουργήθηκε αποτελεί μια δυσμενή εξέλιξη σε μια συνεργασία - με αρνητικές επιπτώσεις για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Το πιο δύσκολο για μένα είναι να δώσω μια δίκαιη και ειλικρινή απάντηση χωρίς να προσβάλλω τη μνήμη ενός καλού ιεράρχη, του αείμνηστου Αρχιεπισκόπου Στυλιανού. Ενός ιεράρχη που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι ήταν ένας χαρισματικός και ισχυρός ηγέτης. Διοίκησε με θάρρος την εκκλησία μέσα από πολλές καταιγίδες και δύσκολες στιγμές, αλλά παρ' όλα αυτά έλαβε αποφάσεις που μερικές φορές ήταν σκληρές και αδικαιολόγητες σε βάρος πολλών καλών ανθρώπων.

Ως διάκονος επί σχεδόν τέσσερα έτη μπορώ προσωπικά να επιβεβαιώσω πολλά τέτοια περιστατικά. Μπορώ επίσης να αποδείξω με αδιάσειστα στοιχεία ότι δεν ήταν ο ταπεινός και ευσεβής άνθρωπος που εσείς και ορισμένοι άλλοι ισχυρίζεστε έντονα. Στην πραγματικότητα, οι περισσότεροι Έλληνες της Αυστραλίας θα επιβεβαίωναν το ίδιο.

Με τα δικά του λόγια, μας είπε επανειλημμένα κατά τη διάρκεια των μαθημάτων στη θεολογική σχολή θα προτιμούσε να διδάσκει θεολογία και να έχει οικογένεια - αντίθετα οι περιστάσεις τον ώθησαν να χειροτονηθεί ιερέας και να ταξιδέψει στην άλλη άκρη του κόσμου για να βάλει τάξη στο χάος.

Δεν ήταν εύκολο έργο και οι περισσότεροι θα είχαν καταρρεύσει, αλλά αυτός παρέμεινε και το έφερε εις πέρας. Αυτό το θάρρος πρέπει όλοι να το αναγνωρίσουμε και να του είμαστε αιώνια ευγνώμονες που δεν έφυγε από την Αυστραλία.

Ωστόσο, παραμένει γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της θητείας του, και μέχρι το τέλος, αν και πλαισιώθηκε από καλούς ανθρώπους, πλαισιώθηκε και από μερικούς όχι και τόσο καλούς. Προστάτευσε και κάλυψε πολλούς που δεν θα έπρεπε να κατείχαν ποιμαντικές ή διοικητικές θέσεις. Ήταν η επιτομή του φωτός και του σκότους.

Όταν φύγει κάποιος, κληρικός ή λαϊκός, είμαστε υποχρεωμένοι να τον τιμούμε και να τον θυμόμαστε για το καλό έργο που έκανε και να αφήσουμε τα υπόλοιπα στην κρίση του Θεού.

Ωστόσο, δημοσιεύσεις όπως η δική σας και άλλες παρόμοιες που με συστηματικό τρόπο παρουσιάζονται τους τελευταίους 6 μήνες περίπου,

εναντίον ενός καλού ανθρώπου - του νέου μας Αρχιεπισκόπου, δεν εξυπηρετούν κανένα σκοπό και δεν βοηθούν την εκκλησία που ο αρχιεπίσκοπος Στυλιανός αγωνίστηκε τόσο σκληρά για να χτίσει.

Επιπλέον, η συκοφάντηση επιβάλλει μια σύγκριση μεταξύ των δύο ηγετών, του παρελθόντος και του παρόντος, που δεν ευνοεί κανέναν.

Στην πραγματικότητα, αναγκάζετε το 99% του ορθόδοξου ποιμνίου να θυμηθεί τις σκοτεινές και αρνητικές πτυχές του Στυλιανού καθώς τις συγκρίνει με την αγάπη και την ήρεμη φύση του Μακάριου. Οι πιστοί συγκρίνουν τους δύο ιεράρχες και η επίθεσή σας βλάπτει τη μνήμη του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού.

Μέσα σε δώδεκα μήνες ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος δεν έκανε τίποτα άλλο παρά να επισκεφτεί και να ενώσει κοινότητες που ο Στυλιανός είχε εξοστρακίσει και εξορίσει - μερικές από αυτές τις κοινότητες δεν γνώριζαν καν πώς είναι η μίτρα του επισκόπου.

Ρωτώ εσάς και την μικρή μειονότητα που σκέφτεται παρόμοια μήπως υπό το παλιό καθεστώς, είχαμε συνηθίσει τόσο πολύ να μας φωνάζουν και να μας κακοποιούν ενώ προσπαθούσαμε να επιβιώσουμε σε ένα περιβάλλον στο οποίο οι ηθικοί και δίκαιοι, κληρικοί και λαϊκοί, «εξορίζονταν» ως τρελοί; Είναι τόσο δύσκολο να δεχτούμε μια στοργική πατρική φιγούρα;

Είμαστε τόσο εξοικειωμένοι με τη συναισθηματική και πνευματική κακοποίηση που τώρα αισθανόμαστε μουνδιασμένοι, αμήχανοι, μπερδεμένοι και χωρίς εμπιστοσύνη;

Πρέπει ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος να υιοθετήσει την ίδια σκληρή προσέγγιση; Θα τον κάνει αυτό πιο αρεστό σε μια μικρή μερίδα ανθρώπων;

Ως εκδότης της εφημερίδας «ο Κόσμος» εδώ και μια δεκαετία, θα μπορούσα να υιοθετήσω μια πιο σκληρή προσέγγιση - ειδικά απέναντι σε εκείνους που ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός προστάτευε και κάλυπτε. Για το καλό της εκκλησίας επέλεξα να παραμείνω ουδέτερος.

Εγώ και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι εδώ στην Αυστραλία είμαστε ευγνώμονες για τον νέο Αρχιεπίσκοπο. Το όραμα και η αγάπη του Αρχιεπισκόπου Μακάριου για την εκκλησία, αυτό που επιδιώκει, είναι να οικοδομήσει πάνω στην κληρονομιά του αρχιεπισκόπου Στυλιανού και να την ξεπεράσει σε καλά έργα.

Δεν μπορούμε να θυμόμαστε και να τιμούμε τα καλά έργα προηγούμενων Αρχιεπισκόπων επιτιθέμενοι στον νέο Αρχιεπίσκοπο.

Σπύρος Χαραλάμπους,
Εκδότης

